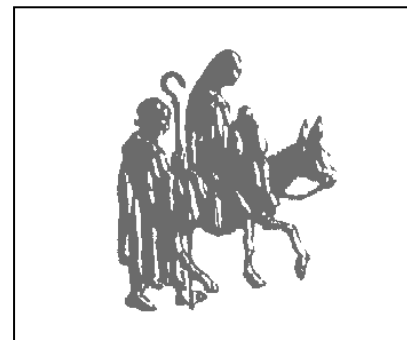

„On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat - i tvou vlastní duší pronikne meč - aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“

ze svátku Uvedení Páně do chrámu

NOVÝ ROK 2007

V jedné modlitbě na nový rok 1883 se píše:

„Pane omez nadbytek a omezení učíš nadbytečným.

Nenech ať lidi dělají falešné peníze a peníze falešné lidi.

Vezmi ženám poslední slovo a připomeň mužům jejich první.

Daruj našim přátelům víc pravdy a pravdě víc přátel.

Zlepši takové obchodníky a pracovníky, kteří jsou zřejmě činní, ale ne dobročinní.

Dej vládě dobrou řeč a nám dobrou vládu.

Pane, starej se, abychom došli do nebe, ale ne hned.“ (podle faráře od sv. Lamberta, Münster)

Vpravdě aktuální modlitba, pod kterou se můžeme s úsměvem podepsat i dnes.

Stojíme na prahu nového roku. Leží před námi jako neznámá země, jako nepopsaný papír, jako labyrint. Pro svou nepřehlednost, spletnost a nečitelnost na nás může působit i trochu sklíčeně. Vkrádá se k nám otázka: jaký bude tento náš rok 2007? Kolik radosti a štěstí, kolik bolesti a smutku v něm čeká?

Známa řecká báje vypráví o labyrintu. Krétský král Minos jej nechal postavit před svým palácem, jako zvláštní zahradu – bludiště, s mnoha pohlcujícími se cestami a podzemními chodbami ve kterých sídlilo divoké zvíře: netvor s lidským tělem a býčí hlavou. Vždy, když byl za trest někdo do zahrady zavřen, byl nenávratně ztracen. Zabloudil ve spleti slepých chodeb a vysílen se stal snadnou obětí Minothaura – tak znělo jméno netvora.

Jednoho dne bylo ale strašidlu konec. To když si královský syn Theseus z Atén nechal darovat klubko vlny od Ariadne, dcery krétského krále. Upevnil jej u vchodu do labyrintu, takže mu sloužilo jako vodítko když vcházel hlouběji do jeho útroby, až konečně narazil na Minothaura. Postavil se mu, zabil jej, a pomocí klubka vyšel také ven. To klubko vlny mu zachránilo život. Sloužilo mu jako orientace, neboť mu ukázalo cestu ven, ke světlu.

Náš svět se nám stal labyrintem, často nevíme kudy kam, neznáme cestu, nevidíme světlo. Náš svět je jakoby bez oken. Všude kam se podíváme, skrze obrazovku a display, skrze mikroskop a dalekohled, do plánů a bilancí, potkáme jenom sami sebe. Bůh se už v našem světě nevyskytuje. Sedíme jakoby ve velké zrcadlové síni, bez okna k věčnosti, odrážíme již jenom sami sebe. Na chvíli to je zajímavé, ale pak strašně nudné. Člověk cítí hranice své vlády nad světem a vidí jak je vydán anonymním silám. Bojí se a neví, na čem je.

Do této situace k nám mluví Bůh. Skrze svého Syna. Středem světa a života není slepá energie, osud bez tváře, či se zvířecí maskou, bezejmenná materie, něco nadpozemského, ale až k smrti žité lidské dějiny, Boží dějiny s námi lidmi. Bůh vyslovuje své Slovo – Ježíš – ne nad naše hlavy, ale přímo do našeho života. On zná zabouchnuté dveře, jesle, život s volem a oslem a tu prázdnou slámu, co mlátíme. On měl co do činění s pány tohoto světa, před Herodem musel utíkat jako azylant, Pilát nad ním zlomil hůl. Začal skutečně tam, kde jsme. Rozbil zrcadlovou síň našeho do sebe zahleděného bytí a otevřel okno pro Boha. Přemohl Minothaura, náš osud a vyvedl nás z labyrintu, ve kterém jsem se ztratili. Starokřesťanský Hippolyt jej nazval „osvoboditelem lidské duše“. Ježíš je nový Theseus, který zachránil člověka.

Ještě dnes se v některých gotických katedrálách nacházejí labyrinty, jako symbol církve – společenství. V nich již nebydlí Minothaurus, ale Kristus, který je schopen vyvést člověka z chaosu tohoto světa, ukázat mu cestu a dát odpověď na otázky, které ho trápí.

Lukáš píše ve svém evangeliu: „*Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než byl počat v mateřském lůně.*“

Hebrejské jméno Ježíš znamená : Bůh zachraňuje, Bůh pomáhá, Bůh je spása. Už jeho jméno vyjadřuje, že v něm je nám Bůh nablízku, že je s námi, že chce být vodítkem v labyrintu našeho světa. Chce kráčet s námi našimi cestami, vést nás a doprovázet skrze všechna nebezpečí, abychom jistě došli k cíli naší cesty.

Liturgie nás každoročně na Nový rok ujišťuje, že nejsme jako padající hvězda, jako světlice v silvestrovské noci, která na chvíli krásně svítí a září, ale v dalším okamžiku hasne v nicotě a ztrácí se ve tmě. Jako lidé - čteme v Bibli - jsme stvoření, která si Bůh vryl do dlaní, uchopil za ruku a skrze svého člověkem učiněného Syna chce být s námi.

Protože skrze něj k nám mluví Bůh, začíná naše skutečnost mluvit k němu.

Nacházíme protějšek, kterému se můžeme svěřit. Utrpení nás nemusí umlčet, v něm nalezneme slova nářku. Můžeme se přiznat ke strachu a současně se otevřít pro pomoc, kterou nám nabízí.

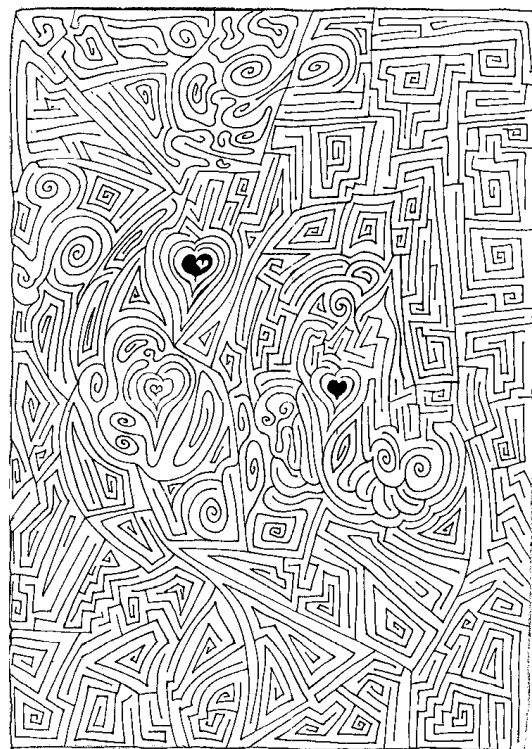
A tak stojíme i na začátku tohoto Nového roku s důvěrou, že nejsme zapomenuti, že nejsme sami na naší cestě.

V jedné vizi o církvi bylo popsáno, jak poslední papež Petr II. přeložil své sídlo z Říma do Limy, do Peru. Když přicházel, srdečně jej vítaly zástupy lidí. Papež držel ve své ruce hůl, kterou mu daroval jakýsi mladík se slovy: „daruji Ti k novému začátku znamení cesty“. Bylo na ní pět stuh a napsaná slova, které Petr II. přečetl a lid opakoval: Jdi do sebe! Vyjdi ven! Dívej se dopředu. Zastav se! Jdi dál! To byla cesta, kterou papež s lidmi chtěli kráčet.

Není to znamení na začátku cesty nového roku také pro nás? Pět impulsů, které obsahují program, pět orientačních bodů na cestě:

⇒ Jdi do sebe! Podívejme se v tichosti kde jsme, co se z nás stalo. Uvědomme si, zač můžeme být vděční, co v nás uzrálo a co nás obohatilo. Uvažme, zda jsme spokojeni a jestli je něco, z čeho máme strach. Jděme do sebe a zůstaňme čas od času sami se sebou. Udělejme si čas pro ticho a modlitbu. Pak uvidíme co nás nese, co nám dává sílu a odvalu.

⇒ Vyjdi ven! Předložme svá zklamání, nesplněné naděje, prosby a nářky v modlitbě před Boha. Vložme svůj dík do radostné písně. Vyjděme ven! A jděme k druhým, vyprávějme jim o svých zkušenostech. Čekají na naše dobrá slova, na naši náklonnost. Doufají, že nezakopeme své talenty. Jsou vděční za otevřenost a srdečnost.

⇒ Dívej se dopředu! Bez vizí člověk zchátrá. Nový rok nám nabízí šance a možnosti. Uvažme, v čem chceme pokračovat, co změnit, co zintenzivnit. Nevismе jenom na minulosti a netruchleme za každou propasenou příležitostí. Obrazy naděje starozákonních proroků zachránili celý národ před rezignací, Ježíšova vize o Božím království oslovila mnohé a dodala odvahy kráčet po nových cestách. Ten, kdo má cíl před očima, ten, kdo si představí, co z něj a ze světa může být, ten už nyní aktivně vytváří budoucnost.

⇒ Zastav se! Dopřejme si oddechový čas a nechme si darovat v bohoslužbě novou sílu. Nenechejme se hecovat od jednání k jednání, udělejme pauzu pevnou součástí našeho dne a týdne. Zařaďme oddech do svého života, jako učedníci, kteří byli na cestě s radostnou zvěstí. Jenom ten, kdo se čas od času zastaví je schopen vnímat krásu krajiny. Život se podobá knize – píše Jean Paul – blázní ji letmo prolístují, moudrý ji čte s rozvahou, protože ví, že ji může číst jen jednou.

⇒ Jdi dál! Nezůstaňme stát na místě a nebuďme spokojeni s tím, co jsme v životě a víře dokázali. Nechme se znovu provokovat k novým krokům texty Písma a kráčeјme vzpružení a posílnění do nového roku. Jděme dál, nejenom dnes. Nenechme se znechutit neúspěchy. „Křesťané nemusí obhajovat nějaké stanovisko, křesťané mají cestu, po které musí kráčet.“ (Moltmann)
Hůl s pěti stuhami... I pro nás se může stát znamením cesty do nového roku. DPJ

SCHŮZKY, NABÍDKY, POZVÁNÍ, OZNAMY

SCHŮZKA LEKTORŮ

Prosím všechny farníky, kteří se podílejí na čtení při bohoslužbách, aby přišli v neděli 11.2.2007 po mši do klubu Domova ke krátké poradě. Budou vítány i nové tváře (také z řad mládeže). Na shledání s Vámi se těší
Hanka Kučerová

NOVÉ WEBOVÉ STRÁNKY NAŠÍ FARNOSTI:

<http://farnostrepy.klenot.cz>

POZVÁNÍ K MODLITBĚ

Milí spolufarníci,

děkujeme všem, kteří se s námi přišli setkat v Adventu při společné modlitbě. Protože se nám ten večer moc líbil, rádi bychom opět všechny, kdo mají zájem, pozvali k dalšímu setkání se ve společenství s Bohem.

Všechny tedy zveme do klubu Domova ve středu 28. února 2007 (týden po Popeleční středě), od půl deváté večer. Schéma večera zachováme stejné jako minule, tedy:

20:30 - 20:45 příchod a povídání si o čemkoli

20:45 - 21:15 společné sdílení se k tématům společné modlitby

21:15 - 22:00 společná modlitba

22:00 - ??? ad libitum - povídání, zpívání, pokračování v modlitbě

Pro ty, které minulo mé poučování spojené s pozváním na adventní modlitbu: O programu večera zde píší mj. i proto, že se nám velmi osvědčilo nezanedbávat fázi sdílení témat ke

společné modlitbě. Rádi s vámi budeme sdílet všechno, za co před Bohem prožíváte vděčnost, i trápení, za která chcete prosit, a nechceme, abyste byli případně zaskočeni tím, že dříve, než se za nějaký problém modlíme, stručně leč konkrétně si o něm popovídáme.

Naše pozvání je opět adresováno všem, se kterými se pravidelně setkáváme, ale málokdy setkáváme. Rádi tedy vedle farníků uvítáme i kohokoli z obyvatel Domova.

Za Hubáčkovy, Jirmanovy, Kalinovy a Majerovy, Karel Majer

SKYPE - TELEFONOVÁNÍ ZADARMO PO CELÉ ZEMĚKOULI

Skype je software sloužící k telefonování, posílání zpráv (chat) a souborů. Hlavní funkce je tedy telefonování mezi uživateli Skype (oba volající mají nainstalován Skype) je zdarma, šifrováno a to kdekoliv na světě a neomezeně na délce hovoru.

Uživatelé internetu tedy mohou výhodně mezi sebou telefonovat pomocí programu SKYPE. Pokud mají připojenu malou web kameru, je přenášén zároveň i obraz mezi hovořícími (=videotelefon).

Kvalita hovoru a obrazu je závislá na kvalitě (rychlosti) připojení internetu.

Telefonování na mobil nebo na pevnou linku je ale již zpoplatněno.

Program SKYPE lze zdarma stáhnout na adrese: www.skype.cz

Osobně jsem SKYPE vyzkoušel, funguje dobře.

Jiří Veselý

NÁZORY, OHLASY

JAKÉ BYLO SETKÁNÍ S LADISLAVEM HERYÁNEM

V pondělí 22. ledna se v klubu Domova odehrálo setkání s Ladislavem Heryánem na téma Jedinečnost Bible.

Pro ty, které snad minulo pozvání na tento večer, připomeňme z textu pozvánky: *Ladislav Heryán vystudoval biblistiku v Římě, nyní je představeným komunity salesiánů v Praze. O Bibli umí zasvěceně mluvit na univerzitě i před rozvášněnými návštěvníky rockových koncertů.*

A jaké to bylo? Dvěma slovy: moc hezké. Odpovědět více slovy je ale problém, protože pocit, který jsme si ze setkání odnášeli, tkví v místech, kam slova běžné řeči už moc nemohou. Aspoň tedy té mé ne; té jeho – ano.

Nejvíce podivuhodné na jeho projevu přitom bylo, jak v něm dokázal skloubit názornost a zábavnost na jedné straně s jemností, intimitou a hloubkou na straně druhé. Vyprávěl nám třeba o tom, jak důležitý je pro něj osobní a jedinečný vztah k několika různým exemplářům Bible, které má ve své knihovně (přinesl nám je i ukázat); když měl najít příměr, kterým by to popsal, přirovnal svoji míru sžití se s nimi ke vztahu, který má většina lidí ke své peněženke. Na druhé straně dokázal naši pozornost strhnout i bez použití efektních přirovnání, když se rozhovořil o částech Bible, které mu jsou zvlášť blízké, o mnoha rovinách, na kterých lze Bibli vnímat a na kterých si lze vytvářet vztah k ní, o pronikání vztahu k Bibli do vztahu k Bohu a naopak nebo o pozorování Boží stopy i v jiných dílech lidského ducha. Od vnímání Božího slova a vytváření osobního vztahu k němu se pak dostal i k osobnímu vztahu k Bohu a k modlitbě jako jeho prostředníku. Okolo modlitby se pak z velké části točila i debata, kterou jsme s ním po jeho vyprávění vedli.

Mnohost rovin – a všechny osobní; to by nejspíš bylo heslo, které by i při velkém zjednodušení poměrně dobře vystihovalo ducha tohoto setkání. A velkým příkladem této mnohosti je právě i osoba Ládi Heryána, na jedné straně velmi zkušeného vědce Bible, na druhé straně jejího okouzleného obdivovatele.

Karel Majer

jeden dojem...

Skutečnost, že jsem o pondělní přednášce otce Ladislava Heryána slyšel samá pozitiva, mě nakonec přece donutila k sdělení mého dojmu...

Jsou lidé, u kterých podvědomě cítím, že to, co od nich slyším, nemusím z větší části „filtrvat“ svým kritickým myšlením. Jsem od nich schopen přijmout to, co říkají (snad pochopit i smysl těchto slov) ale i důsledky, které to sebou ponese v mém životě.

U otce Heryána jsem tento pocit neměl. Je to kněz jistě velmi vzdělaný a z toho, co říkal, na mě zapůsobila na prvním místě upřímnost...

Na druhé straně jsem však v jeho velmi osobitém a nenapodobitelném projevu slyšel určité rozpory, nejasnosti či hledání... Přičemž si nemyslím, že by člověk musel mít ve všem jasno, že musí všechno vědět...

Snad je užitečné bořit jistoty, které jsou falešné - i v oblasti víry - ale na druhé straně se říká, že by to člověk neměl dělat do té doby, dokud nebude mít to, co by namísto těchto falešných jistot mohl těm druhým nabídnout... Tím nechci říci, že by otec Heryán ve všem, co říkal, cosi bořil, ale spíše se odkazují na celkový dojem, který ve mně jeho přednáška vyvolala. A to i přes to, že zde jinak bylo pro mne více momentů opravdu zajímavých a poučných v dobrém slova smyslu.

David Žofák

MISIONÁŘ V ŘEPÍCH

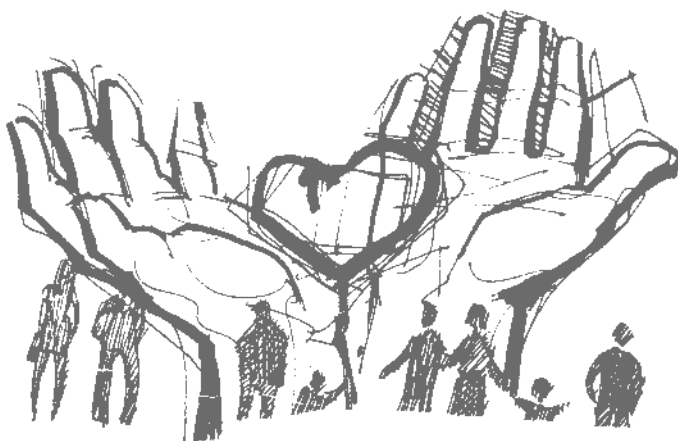
V prosinci minulého roku byl u nás hostem P. Petr Krenický - misionář z Ukrajiny. Předem jsme toho o něm moc nevěděli... takže se nás sešla celkem malá skupinka. To, co říkal, bylo však velmi silné.

Misionář začal svou promluvu při mši tím, že se nás zeptal, kdo z nás je unavený..., kdo z nás je v depresi... Pak pokračoval: „To já jsem často v depresi...“. Zanedlouho pak vyplynulo z jeho slov, co se vlastně na Ukrajině děje. Otec Petr působí na Podkarpatské Rusi, kde také působil a o které psal náš spisovatel Ivan Olbracht (jeho známé dílo Nikola Šuhaj loupežník z kraje okolo Koločavy...).

Ve velké zkratce se pokusím základní fakta zopakovat:

- nemají zde zdravotní pojištění: pokud někdo z běžné populace je ve velké nouzi a potřebuje navštívit lékaře - většinou si musí na to půjčit... Platí si zde u lékaře vše injekční stříkačkou a jehlou počínaje. P. Petra jednou napadlo fyzicky několik mužů, poté, co ho začali mlátit, uviděli, jak mu teče krev a utekli... Lidé z vesnice ho pak našli a odvezli do nemocnice, kde ho však nechtěli ošetřit - kněz na to neměl peníze. Nakonec našli řešení... do příjmové zprávy napsali: katolický kněz - bezdomovec. Pak bylo ošetření možné.

- kněží zde nemají platy - mají je podporovat místní lidé, kteří jsou však chudí
- nejsou zde pracovní příležitosti, takže mnoho mužů a žen je rozseto po celé Evropě, aby mohli zabezpečit svou rodinu...
- peníze, které vydělají v cizině, jim častokrát na hranicích či jinde zabaví ukrajinská mafie
- před válkou bylo v této oblasti přes 90% katolíků - po válce však jim byly na popud komunistů násilím odebírány kostely a lidé byly násilím nuceni k přechodu na pravoslaví,

který byl častokrát spojený s mučením a zabíjením obyčejných lidí...

- pravoslavní zde *nemají rádi* katolíky (což je velmi mírně řečeno...) a dělají vše proto, aby zde katolická víra nebyla znovu oživena...

- misionář Petr zde žije již sedmnáct let a do letošního roku žil pouze v podnájmech..., několikrát se mu zdálo, že zde již nemůže déle vydržet (nouze druhých, nenávisť ze strany pravoslavných, finanční nedostatek... a jiné těžkosti...), přesto však vytrval.

Na druhé straně...

- chudí lidé na Zakarpatské Rusi k sobě mají velmi blízko, jejich vztahy jsou vřelé, otevřené, plné pochopení k nouzi druhého... Když někdo potřebuje již zmíněnou lékařskou pomoc, častokrát se na to mnozí musí složit, aby vůbec byla možná...

- katoličtí kněží zde žijí, pokud to jde, co nejvíce spolu - jen tak jsou schopni přežít.

- lidé jsou zde zbožní: za své i za potřeby druhých jsou schopni se společně a vytrvale modlit. Často podnikají i modlitební poutě za uzdravení či pomoc v nouzi - je to v mnoha případech jediná šance, jak situaci řešit... Následně intenzivně prožívají, že Bůh jim při tom všem pomáhá.

Při setkání s P. Petrem mi došlo, že se navzájem potřebujeme, že Bůh vytváří jednu rodinu také proto, abychom věděli o potřebách těch druhých ale i o tom, co nám mohou dát. P. Petr k nám má opět zavítat v březnu tohoto roku. D. Ž.

KONCERTY - PŘEDNÁŠKY - AKCE PRO MLÁDEŽ

Domov sv. K. Boromejského Vás zve na benefiční koncert

skupiny KRLESS

skupina se zabývá interpretací evropské hudby období vrcholného středověku, tj. období 13. - 15. století

**v neděli 25. února od 18:00 hodin
v kostele sv. Rodiny v Praze - Řepích**

Vstupné dobrovolné

Výtěžek koncertu bude věnován na nákup modernizaci vybavení Domova.

Přednášky Komunitního centra sv. Prokopa

V Hůrkách 1292/8, 158 00 Praha 5 – Nové Butovice, www.centrumbutovice.cz

GENOCIDA ČESKÝCH ŽIDŮ ZA HITLEROVSKÉ OKUPACE

v úterý 13. března 2007 od 18:30

přednáší PhDr. Toman Brod

- Historik a bývalý vědecký pracovník Československé akademie věd
 - Bývalý vězeň koncentračních táborů v Terezíně a v Osvětimi

O OTCOVSTVÍ

v úterý 13. února 2007 od 18:30

přednáší Karel Řežábek

autor písní Vyvyšuji tebe Pane, Maranatha aj.

pastor Křesťanského společenství Plzeň

- přednášku host doplní hrou na kytaru a zpěvem písní-

ARCIDIECÉZNÍ CENTRUM PRO MLÁDEŽ NABÍZÍ

Celostátní setkání mládeže v Táboře a na Klokotech

Od 13. do 19. srpna 2007 se uskuteční Celostátní setkání mládeže. Můžete se těšit na setkání s biskupy, katecheze, diskusní skupinky s odborníky, mše svaté, koncerty, divadelní představení, výlety, ... Setkání je určeno pro mladé od 14 do 30 let.
Blíže informace na www.tabor2007.signalv.cz

Postní duchovní obnova v Nazaretě

Pro mládež od 16 do 26 let. Přijďte se zastavit a rozjímat. Sejdeme se od 23. do 25. února 2007, abychom tuto postní dobu dobře začali a nově se připravili na oslavu Velikonoc. Duchovní obnovu povede P. Michal Němeček. Blíže informace budou během ledna.

Jarní prázdniny v Příchovicích

Zveme mládež a děti od 10 do 25 let, aby spolu s námi vyrazili na jarní prázdniny od 10. do 16. února 2007 do Příchovic. Čeká nás sportovní i duchovní program a také dobré společenství. Sníh už je objednan. Blíže informace budou během ledna.

Večery ve Středu

Je to nabídka, jak si jednou v měsíci zpříjemnit večer a pobýt s přáteli.

Začínáme v 18.30 hod. adorací, následuje kulturní program. Je možné posedět v klubu a také nabízíme možnost svátosti smíření a duchovního rozhovoru.

"Večery ve středu" jsou v lednu mimořádně až 4. STŘEDU V MĚSÍCI - 24. I. 2007! Sejdeme se na obvyklém místě v areálu františkánského kláštera u Panny Marie Sněžné na Jungmannově nám. ve středu Prahy (stanice metra Můstek). Téma katecheze na lednových večerech je svátost eucharistie.

Upozornění:

Pokud není uvedeno jinak, tak místo konání akcí je Arcidiecézní centrum života mládeže - Nazaret (Kostelní nám. 16; Praha 4 - Kunratice)

Cesta do Nazareta: Ze stanice metra C "Kačerov" autobusem č. 114 do zastávky "Kunratická škola". Nazaret je žlutý dům za kostelem.

NA ZÁVĚR...

Příběh a přání.

Autor neznámý. Redakčně upraveno J.S.

Dva andělští poutníci se zastavili, aby požádali o nocleh v domě bohaté rodiny. Jak už to bývá, místo hostinského pokoje se museli spokojit se studeným sklepem. Jakmile si ustlali na tvrdé podlaze, starší anděl uviděl díru ve zdi a opravil ji. Když se mladší anděl udiveně ptal proč, starší mu odpověděl:

Věci nejsou takové, jakými se zdají být.

Dalšího večera požádali o nocleh u chudého rolníka a jeho ženy. Poté, co se s nimi nemajetní manželé podělili o tu trochu jídla co měli, nabídli andělům vlastní postel, kde si dobře odpočinou. Ráno po svítání našli andělé rolníka a jeho ženu v slzách. Jejich jediná kráva ležela mrtvá ve chlévě. První muž měl všechno a tys mu ještě pomohl -, vyčítal mladší anděl staršímu. - Druhá rodina byla přes svou nouzi ochotna podělit se s námi o vše, a tys dovolil, aby jim zemřela kráva. Proč?

Věci nejsou takové, jakými se zdají být,

odpověděl starší anděl. - Když jsme byli minulé noci ve sklepě, všiml jsem si, že v oné díře ve stěně byl zlatý poklad. Proto jsem opravil stěnu: aby boháč, posedlý chamtivostí a nechotou se o své bohatství dělit, poklad nemohl najít. Když jsme této noci spali v rolníkově posteli, přišel anděl smrti pro jeho ženu. Přemluvil jsem ho, aby si místo ní vzal krávu.

Věci nejsou takové, jakými se zdají být.

Nikdy neznáme všechny souvislosti. Mít pravou víru znamená důvěřovat, že vše, co přichází, bude nakonec k našemu prospěchu. Jak tomu skutečně je, se vyjeví až časem. Někteří lidé přicházejí na dlouho do našeho života. Když odejdou, nic po nich nezůstane. Někteří se naopak stávají našimi přáteli přesto, že pobýli jen chvíli. Jsou takoví, které míjíme a jiní, kteří zanechávají v našich srdcích

nádherné stopy. Je velkým darem, že dobří přátelé nás proměňují. Díky dobrým přátelům nikdy nezůstaneme zcela stejní.

Včerejšek je minulost. Zítřek je tajemství. Dnešek je dar.

Život je neobyčejný a hodnota každého okamžiku neopakovatelná! Což není zázrak, že někdo se za tebe modlí, někdo na tebe myslí, někdo se o tebe stará, někomu chybíš, někdo chce s tebou mluvit, někdo chce s tebou být, někdo doufá, že nemáš problémy, někdo je ti vděčný za tvou podporu, někdo chce držet tvou ruku, někdo doufá, že se vše v dobré obrátí, někdo chce, abys byl šťastný, někdo tě chce obdarovat, někdo myslí, že právě ty jsi dar, někdo tě miluje, někdo myslí jen na tebe a na tvůj úsměv, někdo chce být tvým ramenem na vyplakání.

Ať Bůh naplní tvoje srdce pravou vírou. Ať ti pomůže chápat, že věci nejsou takové, jakými se zdají být. Ať ti dá poznat cestu, po níž má každý z nás jít, neboť k němu všichni i nevědomě pozvedáme svou duši. Ať jsi vysvobozen od nepřátel, vždyť u něho každý v nouzi hledá úkryt.

Ať každého z nás naučí plnit svou vůli jen Bůh. Ať dá pokoj a radost. Dá-li zdraví a hojnost, ať je umíme užívat i ku prospěchu druhých. Ať dá sílu i v nesnázích. Ať máme dobré přátele a úctu jeden k druhému. S přáním všeho dobra

Josef Svoboda

V byzantském kostele v Istanbulu je starý Mariánský obraz, který stál na trase karavan. Jmenuje se „Hodégetria - průvodkyně na cestě“.

Než se vůdci karavan vydali na nebezpečnou službu průvodců pouští, předstoupili před tento obraz a vyprošovali si Boží požehnání.

Na obraze Maria drží dítě Ježíše na levé ruce a pravou na něho ukazuje.

Udává tak směr cesty. Maria totiž není cestou, cestou je sám Kristus.

Ona je znamením na cestě. A sama tou cestou šla.

Vydejme se také my touto cestou s vědomím, že nekráčíme sami.

Přeji vám všem požehnaný nový 2007!

otec Daniel

(ze závěru mše svaté první den v roce 2007...)

BOHOSLUŽBY, SVÁTKY, FARNÍ PROGRAM

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI (případné změny uvedeny pod tabulkou)

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9⁰⁰ (3. v měsíci s kytarovým doprovodem)

Pondělí – 16⁰⁰

Středa – 16⁰⁰

Pátek – 18⁰⁰

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 17³⁰

Čtvrtek – 17³⁰

vydává:

Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6

redakce:

Mgr. David Žofák náklad: 170 - 200 ks, neprodejné

uzávěrka:

do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte D. Žofákovi)

kontakty:

o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz; <http://farnostrepy.klenot.cz>

